

Publicerad 2018-09-27 09:33 av Hybrid

2009-2010

Luce del sole, la luna

I de sista dröjande stunderna av blomsterståt varar världens oändlighet.
Surrande varelse, du trivs visst bland deras blåvioletta stänglar.
Augustisol vevas sakta ned bortom människobo.

Ännu närmar du dig sköra, skära välvningar
ack, så innerligt

pockar
på hennes hörande
vänder om i hennes känslor

Augustimåne; blank och sval.

Hon kan vara mindre bra på att ge svar och du,
kan inte alltid ta emot
det som ligger
rakt framför dig.

Vilka är vi att råda över naturens gång? Skiftningar infaller, kylan likaså.

Se, hur många ofödda barn vi skapat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hybrid med Poeter.se id #88859 innehar upphovsrätten